

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XVII. post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

18. hebd.
post
Trinit.

Dominica XVII. post Trinitatem.

I. De Hydropico curato. Luc. 14.

I. **C**um intraret Iesus in domum cuiusdam Principis Pharisæorū Sabbatho manducare panē, & ipsi observabant eum. Magna fuit dignatio Christi cū publicanis & peccatoribus manducantis: ac maior eiusdem se à Pharisæis infensissimis hostibus & calumniatoribus inuitari permittentis, vt sic hydropici, quem sciebat sibi proponendū, hydropis in corporalem, & illorum, à quibus is calumniandi gratia proponebatur, spiritualem curaret, idque ex gratuito dilectionis & cōmiserationis affectu. Zelus in operibus misericordiae corporalibus & spiritualibus quavis occasione frequentandis.

II. Præsentato sibi hydropico, quæritum Sabbatho curate liceat; illis tacentibus eundem sanat, & sanare die Sabbathi licere, allato simili, de asino in foueam cadente, probat. Quanta mansuetudo Domini tam malitiosam eorum

eorum calumniandi libidinem, non acriter exagitantis, sed tam modestè simul & solidè refutantis! Quanta charitas non solum hydrophysin huius afflicti corporalem benignè sanantis, sed spiritualem eorum multò periculosiorem sanare avidè desiderantis! O si scires, quàm grauis & horrenda sit hydrophis animæ superbia tumentis, perpetuâ siti opam, honorum, voluptatum æstuantis, quantoperè illam horres, quàmque sollicitè præcaueres! Quantum beneficium ab illa liberari, aut præseruari æstimares! Manuetudo, horror superbiæ, & mortificatio inordinatarum concupiscentiarum, quarum sitis nunquam extinguitur.

III. Ut efficacius Pharisæorum superbia inflatorum spiritualè hydrophysin sanaret, subdit parabolâ: *Cum inuirtatus fueris ad nuptias, recumbe nouissimo loco.* Quisquis cupit ab inflatione mentis liberari, aut præseruari, gratis in hac vita ditari, gloria in altera sublimari, nouissimū locum semper eligat, nulli se præponat, vilissimum omnium se reputet. *Quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, & omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exal-*

1. Pet. 5.

exaltabitur. Insuper se contemni & vilissimum reputari gaudeat, crebro inspicendo Christum amore nostri fieri dignatum nouissimum virorum; Paulum reputantem se primum peccatorum & minimum Apostolorum, Dauidem se aestimantem canem mortuum & pulicem viuum; Sanctos reliquos sanctitate eximios agnoscentes putum purum suum nihilum. Profunda humilitas, sui que despicientia.

H.

De diuini verbi Observatoribus, matris & sanguine iunctis, à Christo praelatis, Matth. 12. Luc. 8.

Marc. 3.

Luc. 8.

I. *Venerunt ad Iesum Mater & fratres eius, & non poterant audire eum pro turba, & nunciatum est illi. Mater tua & fratres tui stant foris volentes te videre.* Christo in domo quadam concionante ad turbas, B. Mater aliàs ordinariè Filium prædicantem sequi solita, superueniens cum eius consobrinis & cognatis præ modestia non indecorè eum interpellauit, sed foris stans verba gratiæ, quæ procedebant de ore eius, reuerenter audiuit. Quanto humilitatis & deuotionis affectu, quanto

to diuinæ gloriæ & salutis hominum
promouendæ desiderio ! quàm liben-
ter suum solatium , quod ex familiari
filij alloquio habere posset, postposuit
conuersioni tot auditorum ! Cum id
circumstantes cernerent , vel ex bono
affectu, vel ex malevolentia forsân nō-
nulli, à Christo acrius reprehensi, per
Iudibrium illi intimarunt aduentum
Matris & Fratrum; quasi dicere vellent :
En tu te Salomone, Iona maiorem, &
Filium Dei de cœlo delapsum iactas,
viden' radicem tuam , pauperulam
matrē, & fratres te quærentes ! Quod
quanta humilitate & mansuetudine
Christus cum B. Virgine tolerarit ?
Humilitas & mansuetudo, modestia.
Zelus gloriæ Dei & animarum.

II. *Et respondens eis ait : qua est Mater* *Matt. 23.*
mea, & fratres mei ? & circumspiciens eos,
qui in circuitu eius sedebant, ait : Ecce ma-
ter mea & fratres mei : Mater mea & fra- *Luc. 11.*
tres mei hi sunt , qui verbum Dei audiunt
& faciunt. Non fecit hoc humillimus
Iesus, & obseruantissimus tantę Matris
filius ex contemptu, quasi illi maternę
charitatis officia minus grata essent,
nec ex pudore, quasi eum pauperulę
matris & humanę cognitionis pude-
ret ; sed ex zelo glorię Patris & salu-

ris animarum, ut ostenderet, spiritua-
lem cognationem longè carnali præ-
ferendam, & naturali erga matrem &
cognatos affectui zelū diuinæ gloriæ
longè anteponendum: atque ut do-
ceret exemplo, quod docuit verbo:

Luc. 14. *Qui amat Patrem vel Matrem plus quam
me, non est me dignus.* Neque id agē-
tulit humillima Mater, quæ & sine-
rissimum filij sui erga se affectum ex-
ploratum habebat, & causam, cur ita
loqueretur, intimè penetrabat. Mor-
tificatio affectus carnis, zelus diuini
honoris.

Matt. 12. *III. Quicumque enim fecerit voluntatem
Patris mei, qui in cælis est, ipse meus fra-
ter, & soror, & mater est.* Quantum est
hoc solatium omnibus propriæ alie-
næq; perfectionis seriò promouenda
studiosis, qui & diuinam voluntatem,
per accuratam præceptorum, confi-
liorum, regularum observationem
implere, suamque voluntatem cum
diuina in omnibus conformare, atque
ad hæc eadem alios, quotquot possunt
verbo, exemplo, orationis præsidio
excitare satagunt: cum hac ratione ad
summam in terris gratiæ, & in cælis
gloriæ prærogatiuam euehantur! Vis
ergo esse frater Christi, & cohæres re-
gni,

gni, stude semper & in omnibus prædicto modo implere sanctam voluntatem Dei. Vis insuper esse Mater Christi; quotquot potes; & quocunque modo potes; inuita, excita, impelle ad perfectè amplectendam & exequendam voluntatem Dei: quotquot enim ad hoc pertrahes, tot filios spirituales, & Christi fratres, imò toties in singulorum cordibus Christum ipsum paries. Zelus semper & in omnibus amplectendi & exequendi diuinum beneplacitum, atque ad idem alios excitandi.

De Nazarenis Christum præcipitare III.
volentibus. Matt. 13. Marc. 6.

Luc. 4.

I. **V**enit Iesus in patriam suam Nazareth, ubi erat nutritus; ingressus Synagogam die Sabbathi cepit docere, & oblatum librum Isaia Propheta reuoluens, inuenit locum, ubi scriptum erat: Spiritus Domini super me; propter quod unxit me: Euangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde; predicare captiuis redemptionem & caecis visum. Et cum pliuisset librum, cepit dicere: quia hodie impleta est hac scriptura in auribus vestris. Christus vniuersalis omnium Saluator.

O o s

uator

nator unctus à Deo Patre, plenitudine omnium cœlestium charismatum, licet inchoare prædicationis officium in patria sua noluerit, ne videretur ad id humano affectu permotus; non tamen omninò prætereundum censuit, quantumvis prævideret tantâ gratiâ indignam. Quanto zelo salutaris conciuuium suorum locum citatum Isaia in Synagoga prælegerit & explanarit ijs, à quibus noverat se contemnendū! Quanto desiderio beneficia istius comprehensa exhibere exoptarit ijsdem, à quibus præsciebat se ad necem quarendum! Heu quod id nō agnoscit ingrata Nazareth; quæ tunc conuenienter nomini suo verè florida & sancta fieri potuisset, si Sanctum sanctorum auctorem omnis sanctitatis, & florentissimi campi pulcherrimū reuerenter excepisset! Quam florida quoque & sancta breui fieret anima, quam veritas inuenerit & ad perfectionem impellit, loquentem audiret & impellentem sequi vellet! Zelus animarum, charitas erga ingratos.

II. Cùm illi mirarentur, calumniarentur, & scandalizarentur in doctrina eius, & miracula patranda potentia, eo quod ex humili profapia esset oriundus

oriundus, dicentes: *Nonne hic est filius
 Ioseph, fabri filius? Nonne hic est faber filius
 Maria. Vnde ergo illi omnia ista?* Arguit
 eorum temerariam malevolentiam &
 ingratitude: *Amen dico vobis, quia
 nemo Propheta acceptus est in patria sua.*
 Idque probat exemplo Eliæ tempore 3. Reg. 17.
 famis ad Sareptanam viduam Sido-
 niam, vt ab ea sustentaretur, à Deo
 missi: Et Elisæi solum Naaman Sy- 4. Reg. 5.
 rum leprosum, præ tot leprosis in
 Israel mundantis. Quanta mansuetu-
 dine & efficacia eorum calumniam
 refellit, & ingratitude perstrin-
 git, nec tamen quicquam proficit!
 Idem cuius ingrata & contumaci-
 animæ præstat, dum eam ad resipis-
 cendum inuitat, sed heu quoties ir-
 rito conatu! Zelus constans erga in-
 gratos, Horror ingratitude.

III. *Hac audientes ira repleti surrexerunt,
 & eiecerunt illum extra ciuitatem,
 & duxerunt illum vsque ad superciliū
 montis, vt precipitarent eum. Ipse autem
 transiens per medium illorum ibat.* Quar-
 ta inuidia & crudelitas ingratorum
 Nazarenorum erga amantissimum sa-
 lutis suæ Filium Dei, Saluatorem &
 Magistrum mundi, apud ipsos incar-
 nari & educari dignatum! Multò sane:

Q. 6.

maior

maior quam fratrum Iosephi erga eundem innocentissimum & fratrum suorum amantissimum! At quantò maior Saluatoris erga eosdem charitas, ut quamuis tum pro ipsis à tanta cæcitate & ingratitude liberandis, mortem subire paratus esset, si ira æterno Patri placuisset, attamen idèò tunc mortem euitarit, ut plura & atrociora pro ijs pati posset. Detestatio inuidiæ & ingritudinis, eximia ergà inimicos charitas.

De missione 12. Apostolorum.

Matt. 9. & 10.

Matt. 9. I. Videns Iesus turbas miserus est quia erant vexati & iacentes sicut oves non habentes Pastorem, tum dicit discipulis suis: messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo Dominum messis, ut emittat operarios in messem suam. Quod tunc discipulis pius Dominus intuens tot animarum interitum, cum intimo compassionis affectu dicebat, quoties idem auribus mentis nostræ insusurrat, dum nobis ob oculos ponit, tantam turbam hæreticorum, politicorum & malorum Christianorum, in perfidiæ & ignorantie tenebris miserè pereuntium, & instar iu-

mentorū in stercore voluptatum & vanitatum mundi computrescentium: Et tantam raritatem eorum, qui ijs verbo, exemplo, consilio & auxilio opitulari dignentur, qui sincerè Dei gloriam & salutem animarum, & non quæ sua sunt quærant? Quanto proinde feruore & nos ipsos ad laborandum in hac sancta electorum messe in horreum Domini congreganda offerre, & vt quam plurimos zelosos operarios, viros secundum cor suum excitare dignetur, obnixè efflagitare oporteret! Compassio, zelus sincerus animarum.

II. Et conuocatis 12. discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum, Matt. 10. vt eijcerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem, precipiens eis: Euntes predicate dicentes: quia appropinquauit regnum caelorum: gratis accepistis, gratis date. Quanto gaudio pius Dominus hos 12. Apostolos ad prædicandum Euangelium regni emittebat, præuidens in illis tot millenis viros Apostolicos horum zelum æmulaturos! Quanto zelo omnium hominum vsque ad finem mundi creandorum salutem striebat? quanto desiderio quã plurimos feruentes operarios, qui se

idonea in conuersione animarum preberent instrumenta, exoptabat?

Quantoperè eorum dem eximiam perfectionem, profundam humilitatem, & profusam in datis sibi gratis talentis & charismatis, gratis vicissim alijs impertiendis liberalitatem desiderabat?

Zelus feruens & gratuitus proximos per talenta sibi concredita iuandi

III. Modum perfectionis & prædicationis ijs exponit: *Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in xonis vestris; non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgā; dignus est operarius cibo suo. Inrantes autem in domum, salute eam: Pax huic domui.* Ne anxia sollicitudine rerum temporalium in officio suo fungendo præpediantur, monet non solum rerum superfluarum curam abijciendam, sed etiam necessariorum in sinu diuinæ providentiæ, quæ fidelibus operatijs necessaria deesse non patitur, esse reiiciendam: Vitandas deinde officiosas amicorum salutationes, plurimum Apostolici muneris functionem retardantes: demum omnibus ad quos diuerterint, pacem impertiendam, licet non omnes eam sint recepturi, Euangelicæque veritatis lucem propo-

proponendam, licet non omnes eam
sint amplexuri. Quam expeditos ab
omnibus sæcularibus curis & nego-
rijs, quam zelosos complectentes om-
nes in visceribus charitatis Euangelij
præcones cupit esse is, qui quod do-
cuit verbo, prius exhibuit exemplo!
Paupertas, confidentia in Deo, zelus
amplius & indefessus omnibus Chri-
stum annunciandi.

*De prædicatione persecutionum Apostolis
imminentium. Matt. 10. VI.*

I. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio
luporum. Estote ergo prudentes sicut
serpentes & simplices sicut columba. Præ-
monet eos de imminentibus persecu-
tionum procellis, & præmunit contra
easdem clypeo prudentiæ serpentinae,
& simplicitatis columbinæ; volens ni-
mirum eos instar serpentis voces in-
cantantium, seu blanditias persecuto-
rum animæ insidiantium contemne-
re, & potius totum corpus dilaniandū
offerre, quam fidem & salutem æter-
nam perdere, & occasiones animas
saluandi, prout serpens antiquus eaf-
dem perdendi quæsiuit, prudenter
captare: atque instar columbæ
sinn.

simplicis felle carentis, iniuriarum immemoris, erga omnes quantumvis crudeles Tyrannos mansuetudinem, patientiam, charitatem insinuare, non pro malo malum reddere, sed malum in bono vincere. Quam præclare hæc omnia præstitere sancti Apostoli, & tot Apostolorum æmulatores, qui diuina virtute freti, non solū velut agni inter lupos, plusquam lupinam eorum rabiem gloriosè eluserunt, sed sæpe numero lupos ipsos in agnos conuerterunt! Suspice diuinam potentiam, & æmulare eorum prudentiam, patientiam, constantiam.

M. Tradent enim vos in concilijs, & in Synagogis suis flagellabunt vos, & ad Præsides & Reges ducemini propter me, in testimonium illis & gentibus; cum autē tradent vos, nolite cogitare, quid aut quomodo loquamini; dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. Prædicit ijs apertius persecutiones Iudæorum & gentium contra eos concitandas, simulq; illos in spem erigit peculiarem illis promittendo assistentiam in confutandis & eludendis omnibus aduersariorum machinationibus. Quod liberaliter promisit, liberalius præstitit, & porro præstare non desinit omnibus amore sui

sui persecutiones patientibus. Quis huius tam paternæ Dei providentiæ clypeo tectus aduersariorum machinamenta, calumniatorum opprobria, persecutorum tormenta horreat, & nõ potius omne gaudium existimet, si eiusmodi amore Christi tolerandi occasio sibi obtingat! Patientia in aduersis, magnanimitas, & in Deo confidentia.

II I. *Non est discipulus super Magistrum, nec seruus super Dominũ suum: si Patremfamilias Beelzebub vocauerunt, quanto magis domesticos eius?* Exemplo suo eisdem ad tolerantiam persecutionũ, calumniarũ, iniuriarũ animat: quã flagranti desiderio eos ad feruentẽ sui imitationem prouocandi, atque ad sublimiorẽ gratiæ & gloriæ gradum prouehendi? Qui talem ducem per viam crucis sequi detrectat, amplioris gloriæ brauium sibi porrectum acceptare recusat. Zelus sequendi Christum per viam crucis ad regnum.

De Misericordia, eiusq; actibus, internis & externis piẽ frequẽtandis, & incitamentis.

De Prudentia eiusq; actibus & incitamentis.

27 VI.

6. p. med. 28 VII.

Domi.